

131. När ja' ble' sjöttan år.

(Visa från Värmland)

Fjor-ton år va' ja' i Fil - pe - sta', Li - ia
 G7 flec - ka, så mun - ter å så gla! In - ga fri - a - re
 Am Dm G7 C viss - ze ja' å', Å in - ga hel - ler ja' tänk - te up - på.
 C Fa - tal - la - la, fa - tal - la - la, fa - tal - la - la. Fa -
 G7 C lal - la - la, fa - tal - la - la, ful - la - tal - la - la - la - la - lej.

2. Rasa dö, när ja' ble' sjöttan år,
 Sola sken, göken gol, de' va' vår.
 Allt va' skönt, jola grön, himlen blå,
 Men de' feltes mej någe' ändå.

3. Flecker, gissa, om ni kan, va' de' va'!
 Stunta' va' ja' så lessen, stunta' gla'.
 Stunta' va' ja' sa vit, stunta' rö',
 Å ja' ville varken leva eller dö.

4. Då en sönda', mā' mor å mā' far
 Möcke sorgsen te körka ja' far:
 Men där mötte ja' vännen så kär,
 Vilkens bild ve' mitt hjärta ja' bär.

5. Ola Ask ifrån Hotorp, jo pytt!
 Feck ni vete, så sāj någe' nytt!
 Men så mycke' att sāje går an:
 Att te julu blir Ola min man.

(H. Liljebjörn.)